

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

MAGYAR ÉS VEND NYELVÜ VEGRYS TARTALMU HETILAP.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Értesítések, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények s szerkesztőséghez intézendők. Kéziratok vissza nem adatnak.
Előfizetési ár: Egész évre 3 ft. Félévre 1 ft. 50 kr. Negyedévre 75 kr. Egyes szám ára 10 ft. - Elküldetés pénzek és reklamátiók a kiadóhivatáshoz intézendők.
Hirdetési díj: 1 hasáboj posztor egyszeri hirdetésnél 10 kr. többszöri hirdetésnél soronként 6 kr. Hétgyedji 30 kr.
Nyilt-tér posztorára 25 kr.

A magyarnyelv elsajátítása a népiskolában.

Vas megye törvényhatósági bizottságának Szombathelyen 1884. évi november hó 24-én s folytatva tartott közgyűlése — a magyarnyelv-alapítvány kezelési szabályainak tárgyában kiküldött bizottság munkálatait — elfogadta.

Különösen kiemelendőnek találjuk a határozat következő pontjait: „A megyei magyarnyelv-alapítvány két részre osztatik: 10,000 és 5,000 frtos alapítványra.”

„A 10,000 frtos alapítóke kamatjöveldelmei — a magyarnyelv tanítása körül sikeresen működő néptanítók — s azok növendékei számára kiosztandó magyar tan- és olvasó-könyvek beszerzésére fordíttatnak.”

„A magyar nyelvet sikeresen tanító néptanítók számára három jutalomdíj állapotatik meg, u. m.: egy 200 frtból, egy 150 forintból és egy 100 frtból álló.”

„A megye területén három kerület alakíttatott. A muraszombati és szt.-gotthárdi járás nem magyarajku községei az első kerülethez tartoznak.”

Tehát ezen határozat szerint csakis a nem magyarajku községekben működő néptanítók folyomodhatnak jutalmazásért. — Vannak, kik e határozatban kizarva látják azon néptanítókat, akik vegyes, (vend-magyar) nyelvű községekben működnek. — Tudjuk azonban, hogy az ily községekben a magyarajku gyermekeseregét többnyire a hivatalnokok s a kereskedők szolgáltatják, mely esetekben azonban a kiküldött bizottság — véleményem szerint — mindenkor megfogja találni a középútat.

Hogy az ily iskolákban a taneredmény többnyire nagyobb mint a tisztán idegen ajku községekben, az áll; az is elvitázhatlan, hogy ezen iskolák taneredménye sokkal maradandóbb: mert a tanító buzgólkodása és fáradozása mellett ott van a gyermekek kölcsönös tanítása.

Azonban az is igaz, hogy ily helyen, hol a magyar tan-nyelven kívül egy-két idegen nyelven is kell magyarázni, oktatni, — a munka háromszoros, — hisz ily tanító feje csak úgy szong-bong a babiloni nyelvzavartól. — Ily helyeken a jó akaratú igyekezet mellett mindenesetre ezen nehezített körülmény is számításba veendő.

A III. fejezetben körül van írva, hogy az 5,000 frt alapítóke évi kamatjöveldelmei hova fordíttatnak.

Ezen fejezet szerint ama kamatjöveldem a nem magyarajku iskolák azon növendékeinek segélyezésére fordíttatik, kik valamely magyar községbe távoznak s ott bizonyos ideig tartózkodnak a célból, hogy magukat a magyar beszédben gyakorolják; mely esetben,

T Á R C Z A

Nótárus uram és Mihály gazda beszélgetései.

Notárus: Ejnye, ejnye csudálkozom én azon, hogy azt még Mihály gazda nem tudta!

Mihály: Biz én ilyes mire nem is gondoltam; gyermekkoromtól fogva mindig azt hallottam, hogy aki mit talál, az az övé; tegnap dötöttem, hogy a Pista fiú haza jött az iskolából és mutatta azt a szép ostort, amelyet állítása szerint az országuton talált, még magam is megörültem neki, sohasem volt olyan szép ostorom!

N. Nagyon is a sötétben botorkál édes szomszéd, ha így gondolkodik! — Ha az ember valamit elveszt az rendesen — úgy nálam, mint másnál — saját hibája nélkül, tehát pusztá véletlenből történik, amit pedig köznyelven szerencsétlenségnek szoktunk nevezni. — Ha most rajtam ilyen szerencsétlenség történik, teszem azt eladom egyik tehenemet és a vásárról hazajövet elveszitem tárczámat pénzimmel együtt, nem leketlen ember-e az, ki megtalálja és vissza nem adja, — mennivel becsütletesebb ilyen ember a tolvajnál? Semmivel sem. Egyik úgy mint a másik azt viszi el, azt teszi magáévá, ami nem az övé, és mihez neki a gazda jogot nem adott, legfeljebb abban különböznek csak, hogy a tolvaj utána jár az ellopandó dolgoknak, míg ellenben aki találta, az nem kereste.

M. De hiszen kérem az elveszett dolognak nincsen gazdája! N. Nincsen-e? Ez megint csak olyan okoskodás édes barátom, amely alól első pillanatra kilátszik a lóbab, csak a kapzsiság akarja ezzel a lelkiismeretet elaltatni.

Minden ember tudja azt, hogy senkisében olyan boldog, hogy a tulajdonában levő és használható tárgyakat uton-útfélen eldönőbb a levő és az is kell tudnia édes barátom, hogy valamit akármiféle hányja, — azt is kell tudnia édes barátom, hogy valamit akármiféle eldönőbb megvásárlása úgy történik, hogy kijelentem, vagy tettemmel megdolognok megvásárlása úgy történik, hogy kijelentem, példán, ha talom meg, hogy azt a dolgot magaménak akarom tekinteni, példán, ha egy kóst veszek, azt magamhoz veszem; ép úgy azon dolog rém névre csak

Od pavesenyá voqrszkoga jezika vu narodni soláj.

Vasvármegyévszka právdene oblásztnije (törvényhatósági bizottság) leta 1884. novembra 24-toga i nadale drszáni gnylés, vu del' ravnil vóposzlánoga odbora (bizottság) „Postáve voqrszkoga jezika“ je gorivze o pravila.

Za poszebno imenitno drszima z-stoga dokoncnsanya vóvrtzi ete piknice.

„Postáva vasvármegyévszka voqrszkoga jezika“ sze na dvá tála razdelila. Eden tao stozji z-10,000, te drugi z-5000 ranjskov.

Te 10,000-ne podstávo zsojni dohotek de sze otracsao na knige voqrszkoga vcsenyá i stenyá, stere bodo med — vu vcsenyaj voqrszkoga jezika trdílivimi vucsiteli i med vucsenicimi, ka szo pridni bili vu navcsenyaj toga jezika, razdeljene.

Za vucsitele, ki z-haszkom vcsioju vuqrszki jezík v-národni soláj, szo 3 „darilni-nójeimi“ fundáni. Z-sterih te prvi z-200, — drugi z-150, — tréti z-100 ranjskov stozji.

Na to gledocs szo na vasvármegyévszkoj ravniczi 3 okrajine vóvrezane.

Szobocskoga i svz. Gotthárdszkoga — véski k-toj prvój okrajini zslisijo.“

Poleg toga dokoncnsanya tak jedino za „darilni najem“, — szamo vu nej voqrszkoga jezike vészih bodosci i vcsiojoci vucsiteli — dájó lejko motri szvojó prosnyo.

Szo jo, ki v-tom dokoncnsanyi vózaprejte vidijo one lúdsztra vucsitela, ki vu soláj vcsa jezikov — po példi: szlovenskih i voqrszkih — sze vcsenyom trdijo.

Znáno je, ka vu táksi vcseniczaj te véski raesun deczi voqrszkoga jezika dávlejo tam sztojesci ceszniki i trszeci. Vu toj priliki vóposzláni odbor (bizottság) — poleg mojih mislih — vszgdár nájde to srednyo pout.

Ka jo vu táksoj soli vcsenyá izid vszgdár véski kak vu túhinsz-koga jezika soláj — je isztina. Ali i to túdi stozji, ka je vu táksi soláj vcsenyá izid túdi stanovitnejsi, ár poleg gorácsoszi i trdli-voszti vucsitela, decza számo eden drógoga vcsioju.

Ali to je pálig túdi isztina, ka, gde zvún voqrszkoga jezika, jo es-ce potreбно po ednom ali drgom túhinskom jeziki vcsiti i tolmacsiti — je delo 3 krát vékse, vejm táksi vucsitelov gláva szamo tak súmi od babilonzskoga jezikov zmejsanya.

Vu táksi mesztaj jo túdi pravicsno, naj sze poleg dobrvolne onesztszti vucsitelzske, vpmnet vzeme — tá zsmetnejsa prilika túdi.

Kaj szzi Miska gazda ino goszpnon notárus v-esászi v-esászi guesijo.

Notárus: Ejs, ejs, csüdivan sze jazs na ton, ka szte tou Miska vért esece nej znali.

Miska: Bogme na tákse szan naucs nej miszlo, — od mojsza detisztra maos szan szgdár tou cslo, ka esi szto kaj nájde, tiszto je nyvegovo; — vcsa-raj zadvacsera, da je pojev Stevek soule domon priso, i je tiszti lejpi bics kazo, steroza je po szvojon naprjádávanyi na orszacszoj ceszti najso, szan sze esece szan veszéllo, — nigdár szan taksi lejpi bics nej meo.

N. Prevecs vkmiczi odite drági szouszid, esi szti tak miszlo. Csi cslovik kaj zgbij, tou sze szgdár, — kak primeni, tak pri drúgon — svrún szvoje falingo, i tak zredovodnoszti prpeti, stero za neszrecso imenitje. — Csi zadj nameni sze taksa neszrecsa zgdioj, na példo odan edno kravo, i od sznyza domou idoucsi zgbim moj bugyellári z-pejnze vrét, gyej má díšo tiszti cslovik, steri tou nájde i nazaj ne dá? — na kelko je postoujejsi taksi cslovik od touvasa? Z-nikim nej. — Eden tak kak ov tou odnesze, tiszto duo za szvoje, ka je nej nyvegovo, i k-steromí nyemi vért szlobocszino nej dano, — nájmre sze szamo v-tiszton razlozesita, ka touvas je odkrádynyon deli odi, tiszti ki je najso, je pa tizto nej iszko.

M. Da pa proszim, zgübleno blágo nema vértá?

N. Nejsa? — Tou je pa takse cesudnoszot, drági príateľ, od steroza na prvo videnoszt konszka nouga vó gléda, i szamo dúšmvoejszt sesé lakovnoszt ztem zaszpávlati.

Szaksi cslovék zná, ka je misce nej tak nouri, ka bi szvoje za núcz blágo na ceszti gde stécs ta meto, — tou túdi morete znati, drági príateľ, ka kak sze kakszga sté dela zvrávlenyé tak zgdioj, — ka rávponen, — ali zesinyenem pokázsem, ka tiszto delo za szvoje esecen zpnozati, napéldo esi ednoga konyá kípin, tisztoza oszvoje stalo szveno, — esi eden nen kípin, tisztoza k-szeli zemeu, — rávno tak je tiszto ozo delo na méne gledocnsa szamo te zgübleno, szamo te je nej moje, esi rávponen, ali zmojen esinyenem pokázsem, ka ober tisztoza vcsa ládati nesecen.

